

انتظاری

اگر در مشهد فقط مدیریت راهنمایی رانندگی را به شهرداری واگذار کنند ما در توسعه بعضی زیرساخت‌ها ۲۰ تا ۳۰ درصد مدیریت هزینه می‌کنیم، مدیریت درآمد با یک نفر شهرداری باید پل بسازد، راست‌گرد بسازد، تابلو بزند و دوربین بگذارد

سعیدی

ما باید به مقوله هزینه، در دو سطح نگاه کنیم، اول هزینه‌های کلان که باید توسط دولت تأمین شود، مجمع نمایندگان مشهد، مسئولین شهر، استاندار و همه دستگاه‌ها دست به دست هم دهند تا هزینه‌های شهرداری در این بخش از منابع درآمدی کلان کشور تأمین شود؛ دوم هزینه‌های جاری و مستمر شهری است که بر دوش شهروندان است

درآمدهای پایدار و سرمایه‌گذاری هوشمند

علی دست‌پروزی - مرتضی مرتضوی | به خاطر محدودیت‌های درآمدی دولت در سال ۱۳۹۴ لایحه خودکفایی و خوداتکایی شهرداری‌ها تقدیم مجلس شد، در همین قانون، دولت موظف گردید تا ظرف مدت شش ماه، لایحه جامع منابع درآمدی پایدار شهرداری‌ها را به مجلس ارائه کند، البته این لایحه پس از گذشت ۲۸ سال هنوز نهایی و به مجلس تقدیم نشده است! امروز مدیریت شهری از سویی با محدودیت‌های منابع مالی و درآمدی و از سویی با حجم فزاینده مطالبات متنوع مردمی روبروست، این محدودیت، شهرداران را وادار به روی آوردن به درآمدهای ناپایدار و بعضاً غیرمجاز می‌نماید. درآمدهایی که بیش‌تر ناشی از فروش تراکم است؛ این تراکم فروشی علاوه بر اینکه خسارت‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی متعددی به بار می‌آورد و خیانتی به نسل‌های آینده است، سبب وابستگی شهرداری‌ها به موضوعی می‌شود که به شدت شهرداری‌ها را شکننده می‌کند. امروزه با گسترش فناوری و مرغوب شدن ساخت‌وساز در شهرها، نیاز به نوسازی و بازسازی کالبدی شهر کمتر شده است، با کاهش ساخت‌وسازها در یک شهر عملاً موضوع تراکم فروشی معنایی ندارد، آن وقت شهرداری‌هایی که به چنین درآمدی عادت کرده‌اند، چه خواهند کرد؟ چالش مدیریت شهری در بخش تأمین منابع درآمدی پایدار، موضوع یکی از هم‌اندیشی دفتر پژوهش‌های روزنامه خراسان است که با حضور مهندس محمد سعیدی، مدیرعامل سابق مسکن و شهرسازی خراسان رضوی، ابوالفضل انتظاری، معاون فعلی اداری و مالی شهرداری مشهد، دکتر محمد صالحی فرد، دکترای برنامه‌ریزی شهری، مدرس دانشگاه و شهردار فعلی شهر قوچان، دکتر مرتضی جعفرزاده نجار، معاونت طرح و برنامه‌نوسازی بافت پیرامون حرم مطهر رضوی، مهندس محسن اسماعیلی، مدیرعامل سابق فرودگاه‌های کل کشور و مهندس بر گزار شد، آنچه در ادامه می‌آید خلاصه‌ای از این میزگرد چندساعته است.

سه منبع تأمین‌کننده هزینه‌های شهرداری‌ها

انتظاری: تأمین‌کنندگان هزینه‌های شهرداری سه دسته‌اند:

- ۱- دولت در غالب کمک‌های مالی که انجام می‌دهد.
 - ۲- مردم در غالب عوارض و بهای خدمات.
 - ۳- مدیریت منابع که خود شهرداری انجام می‌دهد.
- اما الآن رویکردها برای تأمین هزینه‌های شهری متفاوت است:
۱. رویکرد حداکثری: شهرنشینان باید هزینه‌های شهری اعم از توسعه زیرساخت‌ها و هزینه‌های نگهداری را پرداخت کنند.
 ۲. رویکرد حداقلی: این رویکرد می‌گوید توسعه زیرساخت‌ها از وظایف دولت است؛ اما

نگهداری و اداره‌اش با شهرداری‌هاست. قانون شهرداری هم می‌گوید، شهرداران مدیران نگاه‌دارنده شهرها هستند.

در شهرداری‌های شهرهایی چون دبی، کوآلالمپور و فرانکفورت، سه شهری که در این قضیه پیش‌تازند، اصلاً چیزی به نام درآمد ناپایدار ندارند؛ این‌ها به جهت اینکه متولی دریافت عوارض، مالیات و بهای خدمات خودشان هستند حتی خودشان تصمیم‌گیرنده میزان تعرفه هستند!

اگر در مشهد فقط مدیریت راهنمایی رانندگی را به شهرداری واگذار کنند ما در توسعه بعضی زیرساخت‌ها ۲۰ تا ۳۰ درصد مدیریت هزینه می‌کنیم، مدیریت درآمد با یک نفر دیگر است اما شهرداری باید پل بسازد، راست‌گرد بسازد، تابلو بزند و دوربین بگذارد، در بحث درآمدها سه وظیفه متوجه ماست:

۱. ما در شهرداری وظیفه داریم درست سیاست‌گذاری کنیم و منابع را درست مدیریت کنیم!
۲. دولت کماکان وظیفه دارد چون مالیات می‌گیرد، نفت می‌فروشد باید کمک کند، اگر دولت نخواهد کمک کند باید حداقل بگذارد مالیات‌ها را مدیریت شهری وصول کند.
۳. این که خود مردم هم باید مشارکت داشته باشند.

دو نگاه به هزینه‌های شهرداری؛ کلان و جاری

سعیدی: ما باید به مقوله هزینه، در دو سطح نگاه کنیم، اول هزینه‌های کلان که باید توسط دولت تأمین شود، مجمع نمایندگان مشهد،